

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hyperaspistes Diatribae Aduersus Seruum Arbitrium Martini Lutheri

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

2 Dua[rum] r[ati]onu[m] q[...] i[m]pediera[n]t s[ei]p[su]m Lutheri,
admonet decuisse ip[su]m altera[m] imitari, de fructibus obiter illius
spiritus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

VENERABILI VIRO DOMINO

Erasmo Roterodamo, Martinus Luther,
gratiam & pacē in Christo.

Vod tardius Diatribæ tuæ de libero arbitrio rñdeo. Venerabilis Erasme, p̄ter spem omnium, præterq̄ morē meum accidit, q̄ hactenus eiusmodi occasiones scribēdi, nō solū libenter apprehendisse, sed ultro etiam quæsisse uisus sum. Mirabit̄ forte quispiam nouam illam & insolitam, uel patiētiam, uel fortitudinem Lutheri, quē nec tot iactatæ uoces & literæ aduersariorū excitauit, Erasmo uictoriam cōgratulantes & loq̄an cantantes. Scilicet Macchabæus ille & peruiacissimus assertor, inuenit tandem dignum antagonistam, contra quem hiscere non audeat.

z Verū illos nō modo non accuso, sed ipsemet tibi palmam concedo, qualem nulli antea cōcessi, non solum, qđ uiribus eloquētiæ & ingenio melōgissime superas, q̄lē nos oēs merito tibi cōcedim⁹, quāto magis ego barbarus in barbarie sempuerfatus, sed qđ & spm̄ meū & impetū remoratus es, & languidū ante pugnā reddidisti, idq̄ duabus rōnibus. Primū arte, qđ mirabili scilicet, & ppetua modestia causam hāc agis, q̄ mihi obstitisti, ne possem in te accendi. Deinde fortuna uel casu uel fato, qđ in tāta re nihil dicis qđ nō dictū sit prius, atq̄ adeo minus dicis & plus tribuis lib. arb. q̄ hactenus sophistæ dixerūt & tribuerūt (de quo latius dicā infra) ut etiam supuacaneū uideret̄ rñdere istis argumētis tuis antea a me quoq̄ toties cōfutatis, cōculcatis uero, & p̄fuscōtritis, p̄ Philippi Melanchthonis de locis Theos

Theologieis inuictū libellū, meo iudicio nō solum
imortalitate, sed Canone q̄q̄ Ecclesiastico dignū, cui
tuus libellus cōparatus, ita mihi sorduit ac uiluit, ut
tibi uehemēter cōparerer, q̄ pulcherrimā tuā & ige-
niosam dictionē in istis sordibus pollueres, ac mas-
terię idignissimā idignarer, q̄ tā p̄tiosis eloquētiæ
ornamētis ueheret, tanq̄ si q̄squiliæ uel stercora au-
reis argēteisq̄ uasis portarent. Id q̄d tu ipse quocq̄
psensisse uideris, q̄ tam difficilis fuisti ad hoc scripti-
onis munus obeundū, nēpe q̄d conscia tua te mos-
nuit, fore, ut quantislibet eloquentiæ uiribus rem-
tentares, nō posse tamē mihi fucū fieri, quin feces
ipsas, semotis uerborū lenocinijs p̄spicerē, q̄ & si ser-
mone sum imperitus, re; tñ scia nō sum imperitus
grā dei. Sic em̄ cū Paulo audeo mihi arrogare & ti-
bi cū fiducia derogare sciam, licet eloquētiā & ige-
niū tibi arrogē ac mihi derogē libēs ac debēs. Pro-
inde sic cogitauī. Si q̄ sunt q̄ nra tātis scripturis mu-
nita, nō altius imbiberūt nec fortius tenēt q̄ ut istis
leuib⁹ & nihili argumētis Erasmi, q̄uis ornatissimis
mouent, digni nō sunt, q̄bus mea rñsione medeat.
Nihil ei talib⁹ satis dici aut scribi posset uel mltis mi-
lib⁹ librorū etiā milies repetitis, sili em̄ opa litt⁹ ara-
ris & arenæ semina mādāris, aut doliū ptusum aq̄
repleueris. Illis em̄, q̄ spm̄ magistrum in nostris li-
bellis hauserunt, satis abunde a nobis ministratum
est, tuacq̄ facile contānunt, q̄ uera sine spū legunt, ni-
hil mir⁹, si quouis uento uelut arundo, agitentur, q̄-
bus nec Deus satis dixerit, etiam si omnes creatu-
ræ in linguas uerterentur. Vnde illos relinquere,
pene consilium fuisset libello tuo offensos cum iis,
q̄ gloriant̄ & triumphos tibi decernunt.

A z Itaq̄